

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های مورفولوژیکی، محصول دانه و برخی شاخص های ارزیابی کشت مخلوط لوبیا و ریحان

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 34، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

صفیر نصراله زاده - دانشیار گروه اکوفیزیولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

سعید زهتاب سلماسی - استاد گروه اکوفیزیولوژی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

صونیا حقوردی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه اکوفیزیولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

رقیه فرضی امین آباد - دانشجوی دکتری تخصصی گروه اکوفیزیولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

اهداف: کشت مخلوط موجب افزایش تولید، حفظ حاصلخیزی خاک و کنترل فرسایش و در مجموع بهره برداری بهینه از منابع می شود. بر این اساس، صفات مختلف مورفولوژیکی، محصول دانه و شاخص های ارزیابی کشت مخلوط افزایش لوبیا و ریحان مورد ارزیابی قرار گرفت. مواد و روش ها: الگوهای مختلف کشت مخلوط شامل (۱) کشت مخلوط افزایشی با نسبت ۵۰٪ ریحان رقم مبارکه و تراکم مطلوب لوبیا، (۲) ۷۵٪ ریحان رقم مبارکه و تراکم مطلوب لوبیا، (۳) ۱۰۰٪ ریحان رقم مبارکه و تراکم مطلوب لوبیا، (۴) ۵۰٪ ریحان رقم تایلندی و تراکم مطلوب لوبیا، (۵) ۷۵٪ ریحان رقم تایلندی و تراکم مطلوب لوبیا، (۶) ۱۰۰٪ ریحان رقم تایلندی و تراکم مطلوب لوبیا، (۷) کشت خالص لوبیا، (۸) کشت خالص ریحان رقم مبارکه و (۹) کشت خالص ریحان رقم تایلندی می-باشند. یافته ها: نتایج نشان داد که بیشترین محصول دانه لوبیا و ریحان در کشت خالص ثبت گردید و بیشترین وزن خشک، وزن تر، درصد و عملکرد اسانس ریحان تحت تاثیر الگوهای مختلف کاشت مربوط به کشت خالص ریحان رقم تایلندی به ویژه در چین اول به خود اختصاص داده است. نتیجه گیری: با توجه به شاخص های نسبت برابری زمین و مجموع ارزش نسبی، الگوی کشت تراکم مطلوب لوبیا و تراکم ۱۰۰ درصد ریحان رقم تایلندی بر سایر الگوها برتری داشته و سودمندی بیشتری نسبت به کشت خالص داشت.

کلمات کلیدی:

درصد پوشش سبز، ریحان، عملکرد، کشت مخلوط، لوبیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1970897>

